

III. nagrada

IMAM PRAVO, U STVARI, NEMAM GA

Gledajući u prošlost žene su uvijek bile neravnopravne s muškarcima. Koliko god se mi trudili misliti da su u danjašnje vrijeme prava muškaraca i žena na jednakom nivou ipak ćemo morati biti realni i zaključiti kako i dalje nismo dovoljno evoluirali u tom smislu.

Sama ja, kao osoba ženskog spola imam urođenu u sebi potrebu za obranom istoga, međutim kada se već dotičem teme neravnopravnosti spolova, spomenula bih homoseksualce i njihova prava, koja imaju ili pak nemaju? Prije samo nekoliko stotina godina žene apsolutno nisu imale prava na rad koji se nije ticao kuće, djece i vrta. Sada, međutim, žene imaju mogućnost i pravo raditi sve one „muške” poslove za koje ranije nisu bile dostojne. Na papiru svakako da jeste tako, ali u praksi, ta stvar je malo drukčija. Naime, jeste li nekada čuli kako prilikom razgovora za posao muškarca pitaju za broj djece koji želi imati, vremenski period dobivanja djece ili bilošto slično? Odgovor je dakako ne. Sva ta pitanja i mnoga druga, postavljaju se isključivo ženama tj. Tada još djevojkama. Gdje u zakonu piše kako poslodavca treba interesirati privatni život kandidata za posao? Nigdje, međutim oni svoje zakone pišu, očigledno, sami. Pitanje o bilo kojoj stvari iz privatnog života je dakako nešto što se ne bi trebalo tolerirati. Čak bih se usudila reći kako je to kršenje tuđih prava jer čisto sumnjam da vam netko želi otkriti svoje planove za budućnost iako ste se tek sada upoznali i to na razgovoru za posao. Naravno, žena tj.djevojka ne mora odgovoriti na postavljeno pitanje, ali joj to znatno umanjuje šansu za posao. Neki dan, pročitala sam zanimljiv članak Ines Trkulje u kojem govori o ženi, kozmonautkinji, koja s nekolicinom muškaraca kreće na Mjesec. Što mislite kakva su joj pitanja postavljali novinari? Mislim da je vrlo lako za pogoditi. Pitali su je kako će održavati kosu urednom, kako će moći

bez pedikera, manikiranja I ostalih stvari, dok su se, naravno, muškarcima divili I željeli im svu sreću. Slučajno ili ne, žene su opet bile diskriminirane. Na početku, spomenula sam homoseksualce I njihova prava koja imaju ili pak nemaju. Zapravo, nije čudo što se žene slažu sa svojim „gayfriendovima” bolje nego s onima koji to nisu. Ne želim sada govoriti o tome podržavam li homoseksualnost ili ne, ali želim govoriti o tome kako svi, baš svi ljudi na ovom planetu trebaju imati ista prava. Zašto bi iko ga zanimalo tko će koga voljeti? Zašto bi ikome uopće smetala ljubav? Trebaju li se diskriminirati homoseksualci samo jer su drukčiji od onoga na što si navikao? Prije no što bi sljedeći put želio „baciti kamen” na nekog homoseksualca, zapitaj se jesi li ti dostojan ikoga osuđivati.

Kao što se djevojčica Malala Yousafzai borila za prava svih djevojčica, tako se svaki čovjek treba boriti za svoja prava. Najvažnije na ovom svijetu upravo jesu ljudska prava I bitno je da su svi ljudi svjesni da ih imaju u svakoj prilici jer se ljudska prava odnose na svakog. Svaku rasu. Svaki spol. Svaku seksualnu orijentaciju.

Karla Rudić, 4.f